

Dopisy od mořských vil

Milá Elia, jmenuji se Vodínka, jsem mořská panna, dcera krále Černého moře. Je mi 114 let, chodím do Vodní Akademie paní Šheble, spolu se svými sourozenci. Žije se nám v našem moři dobře, ale za posledních 100 let se to změnilo. Dříve jsme mohly plavat všude, lidé byli hodní, lovíli ryby, jen solik, kolik opravdu potřebovali. Někdy se potápěli pro vzácné poklady. Ale teď je to jiné. Lidé začali házet do moře odpadky, hodně odpadků. A v některých místech napojili Sahové trubky, z kterých teče hrozná věc: různá špina a chemikálie. Tam mořská voda je natolik znečištěná, že už nemůžeme tam plavat. Je tu pro nás pořád méně místa. Doufám, že se aspoň Tobě vede dobře. Tvá nová kamarádka Vodínka.

Ahoj, má nová kamarádko Vodínko.
Děkuji za hezký dopis. Nedívej si starosti, ... delfin, kterého jsi poslala s dopisem doplul k nám v pořádku. Ale nemůžu tě potěšit u nás v Karibském moři, my mořské panny máme velké problémy. Naše situace není ani o trochu lepší, nežli vaše. Tady uprostřed moře, postavili spousta obrovských plošin, na kterých těží ropu. A hodně často se tam něco rozlije nebo poláme a ropa vyteče do moře, nebo se potopí tanker, který jí převáží a ropa se zase dostane do moře. Ropa plave na hladině a zabíjí vše živé kolem sebe. Už tu je méně ptáků a nádherných korálů.
nac a nusu posílá Elia.
Kristína Dušilková

